

Як ішов селом я
В літнє надвечір'я,
Вітер капелюха
Звіяв на подвір'я,
Мого капелюха
Покотив подвір'ям.

Дівчина із хати
Вздріла і метнулась, —
Дала капелюха
Й весело всміхнулась,
Дала капелюха
І мені всміхнулась.

Йду сьогодні знову —
Вітру вже немає,
Свого капелюха
Сам туди кидаю.
Свого капелюха
Сам туди кидаю.

Вітру вже немає —
В серці завірюха,
Дівчини не видно —
Йду за капелюхом,
Йду усім курям на сміх
Сам за капелюхом.